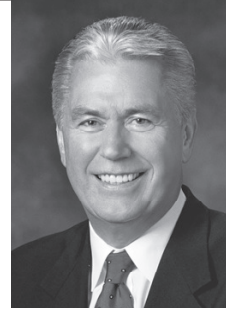

Од председника
Дитера Ф. Ухдорфа,
другог саветника у
Првом председништву

Брате, одлучио сам

Два млада брата стајала су на врху малог гребена који се уздизао над бистром водом плавог језера. Било је то популарно место, и браћа су често разговарала о томе да скоче—пошто су видели да други то чине.

Мада су обојица желела да скоче, ниједан није желео да буде први. Гребен није био толико висок, али се двојици дечака чинило да се висина увећава кад год би почели да се нагињу напред—и њихова храброст је брзо нестајала.

Напослетку је један брат ногом стао на ивицу гребена и одлучно закорачио напред. У том тренутку његов брат је шануо: „Можда би требало да сачекамо до следећег лета.”

Међутим првог брата инерција је већ повукла напред. „Брате,” одговорио је, „одлучио сам!”

Пљуснуо је у воду и брзо изронио на површину са победничким узвиком. Други брат га је одмах следио. После тога су се обојица смејала последњим речима које је први дечак изговорио пре скока у воду: „Брате, одлучио сам.”

Преданост је попут скока у воду. Или сте одлучни или нисте. Или се крећете напред или мирно стојите. Не постоји између. Сви се суочавамо са тренуцима одлуке која мења остатак наших живота. Као чланови Цркве, морамо се запитати: „Да ли да скочим или само да стојим на ивици? Да ли да искорачим или

само да прстима проверим температуру воде?”

Неки греси се почине због тога што чинимо погрешно; други греси се чине јер не чинимо ништа. Само делимична посвећеност јеванђељу може водити у фрустрацију, незадовољство и кривицу. То не треба да се односи на нас, јер смо ми људи од завета. Склапамо завете са Господом када се крстимо и када уђемо у дом Господњи. Мушкарци склапају завете са Господом када се заређују у свештенство. Ништа не може бити важније од истрајавања у завету који смо склопили са Господом. Сетимо се одговора Рахиље и Лије Јакову у Старом завету. Био је једноставан и искрен и показао је њихову преданост: „Чини све што ти је Бог казао” (1. књ. Мојсијева 31:16).

Они који су само делимично посвећени могу очекивати да само делимично приме благослове сведочанства, радости и мира. Небеске уставе могу им се само делимично отворити. Зар не би било глупо помислити: „Сада ћу се посвети 50 посто, али када се Христ појави код Другог доласка, посветићу се 100 посто”?

Посвећеност нашим заветима са Господом је плод нашег обраћења. Посвећеност нашем Спаситељу и Његовој Цркви изграђује наш карактер и јача наш дух тако да када дочекамо Христа, Он ће нас пригрлити и рећи: „Добро, слуго добри и верни” (Јев. по Матеју 25:21).

Постоји разлика између намере и дела. Они који само намеравају да се посвете могу стално налазити изговоре. Они који се истински посвете недвосмислено се суочавају са својим изазовима и кажу себи: „Да, то би био веома добар разлог за одлагање, али сам склопио завете и стога ћу учинити онако како сам се заветовао.” Они истражују Света писма и ревносно траже вођство свога Оца на Небу. Прихватају и величају своје црквене позиве. Присуствују састанцима. Обављају кућно поучавање.

Једна немачка пословица каже: „Обећања су попут пуног месеца.” Ако се не држе одмах, дан за даном постају све мања.” Као чланови Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, обавезали смо се да ћемо ходати путем следбеништва. Обавезали смо се да ћемо следити пример нашег Спаситеља. Замислите како би свет био благословен добрим када би сви чланови Господње Цркве живели сходно свом стварном потенцијалу—преобраћени у дубини своје душе и посвећени изградњи царства Божјег.

На неки начин, свако од нас стоји у тачци одлуке која се надвија над водом. Моја је молитва да ћемо имати веру, ићи напред, храбро се суочити са својим страховима и сумњама, и рећи себи: „Одлучио сам!”

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

„Један начин на који помажемо ученицима да науче јеванђеоска начела је да их подстакнемо да цртају. Цртање им омогућава да истраже и изразе своје разумевање и осећања о јеванђеоским причама и начелима” (*Teaching, No Greater Call* [1999. год.], стр. 166). Размислите о томе да прочитате чланак, разговарајући

о начелу посвећености јеванђељу, а затим замолите оне који желе да чине тако да нацртају слику јеванђеоске активности која показује посвећеност. Млађој деци ће можда требати предлози о томе шта да нацртају.

ОМЛАДИНА

Све што могу дати

Од Алисе Хансен

Била сам под притиском у вези са тим како ћу платити оно што желим да радим преко лета: часови, радионице, летњи кампови и тако даље. Помислила сам да ћу заплакати. Затим сам се сетила свега чему сам поучавана у вези са поверењем и вером у Господа. Одлучила сам да препустим ситуацију Господу и имам поверења да ће Он обезбедити начин ако је то по Његовој вољи.

Недуго после тога моја мајка је нашла неуновчен чек са посла који сам имала раније те године, а већ следећег дана сам добила малу новчану награду за освојено друго место на једном такмичењу. За мене је то било велико сведочанство да Бог живи, да ме воли и брине за мене, и да ће водити рачуна о мени.

Била сам толико испуњена захвалношћу и љубављу за мог Небеског Оца и Спаситеља. Осећала сам се као да ћу експлодирати! Жудела сам да покажем колико сам захвална, да славим Бога најбоље што могу, и да поделим то осећање. Други су то чинили компонујући песме, пишући стихове, или сликајући, али ја сам се осећала недораслом за такве ствари. Схатила сам да је једина одговарајућа ствар коју могу дати мој живот—да будем „углед вернима” (1. посл. Тимотију 4:12), да предам свој живот Христу. То је све што Он тражи, и све што ја могу дати.

Вера • Породица • Помоћ

Дођите у храм и тражите своје благослове

Проучиће овај материјал и ако је прикладно поразговарајте о њој са сестрама које посећујете. Посилавајте и писма која ће вам помоћи да ојачате ваше сестре и да Пошторно друштво учиниће активним делом свој животи.

Сестре, ми смо веома благословене. Спаситељ је на челу своје Цркве. Воде нас живи проци. Имамо Света писма. Имамо много светих храмова широм света где можемо примити обреде неопходне да нам помогну да се вратимо нашем Небеском Оцу.

У храм прво идемо због себе. „Основна сврха храма, ”објаснио је старешина Роберт Д. Хејлс из Већа Дванаесторице апостола, „је да пружи обреде који су неопходни за наше узвишење у небеском царству. Храмски обреди нас воде до нашег Спаситеља и дају нам благослове који нам долазе кроз помирење Исуса Христа. Храмови су најбољи универзитет за учење који човек познаје, који нам даје знање и мудрост о стварању света. Упутства за даривање дају вођство у вези са тим како треба да водимо своје животе овде у смртности. Обред се састоји од серије упутстава о томе како треба да живимо и од завета које склапамо да бисмо живели праведно следећи нашег Спаситеља.”¹

Али наша храмска служба се не завршава тамо. Председник Бојд К. Пакер, председник Већа Дванаесторице апостола, је поучавао: „Радећи као заступник за некога ко је отишао иза вела,

имаћете пре собом завете које сте склопили. У вашем уму ће бити ојачани велики духовни благослови који су повезани са домом Господњим . . . У заветима и обредима усмерите се на благослове на које можете полагати право у светом храму.”²

Дођите у храм једном, и дођите опет. Склапање и држање храмских завета држаће нас у смеру највећих благослова—вечног живота.

Барбара Томпсон, друга саветница у врховном председништву Потпорног друштва.

Из Светих писма:

Исаија 2:3; 1. посл. Коринћанима 11:11; Откривење Јованово 7:13–15; Учење и завети 109

Из наше историје

Пророк Џозеф Смит је често говорио сестрама Потпорног друштва на њиховим састанцима. Са храмом у Навуу који је био у изградњи, Пророк је поучавао сестре у учењу, припремајући их да приме више знања преко храмских обреда. 1842. године он је рекао Мерси Фиддинг Томпсон да ће је даривање „извести из таме на чудесно светло.”³

Приближно 6000 светаца последњих дана примило је храмске обреде пре изласка из

Навуа. Председник Бригам Јанг (1801–1877) је рекао: „Сведци су показали такву жељу да приме обреде [храма], и ми исту такву жељу да им послужујемо, да сам се потпуно предавао Господу у храму, и ноћу и дању, са не више од четири сата сна дневно у просеку, и одласком кући једном недељно.”⁴ Снага и моћ храмских завета учврстили су свеце док су напуштали свој град и храм на путовању у непознато.

За више информација идите на www.reliefsociety.lds.org.

НАПОМЕНЕ

1. Роберт Д. Хејлс, „Blessings of the Temple,” *Liahona*, окт. 2009. год., стр. 14.
2. Бојд К. Пакер, *The Holy Temple* (1980. год.), стр. 170, 171.
3. *Учења председника Цркве: Џозеф Смит* (2007. год.), стр. 414.
4. *Учења председника Цркве: Бригам Јанг* (1997. год.), стр. 299.

Шта ја могу да учиним?

1. Које искуство ћу испричати да бих ојачала оне које посећујем у њиховој одлуци да „иду у храм”?
2. Како ја полажем право на храмске благослове?